

UREDNIŠTVO IN UPRAVA:
LJUBLJANA,
KNAFLJEVA ULICA ŠTEV. 5
TELEFON 31-22 do 31-26

ROKOPISI SE NE VRAČAJO

IZHAJA VSAK DAN RAZEN
PONEDELJKA

SLOVENSKI POROČEVALEC

IN SERATNI ODDELEK
LJUBLJANA,
SELENBURGOVA ULICA ŠT. 3
TELEFON 38-32, 38-33
POŠTNI CEKOVNI RAČUN
V LJUBLJANI ŠT. 11.739
OGLASI PO CENIKU
MESEČNA NAROČNINA
45 DIN

★ G L A S I L O O S V O B O D I L N E F R O N T E S L O V E N S K I ★

Sila, ki izvira iz globine ljudskih množic, je silnejša kakor vsi sklepi za zeleno mizo in vsi poizkusi, da bi se ohranilo nekaj, kar ni pravično

Govor šefa jugoslovanske delegacije Edvarda Kardelja na mirovni konferenci

Pariz, 8. okt. (Tanjug.) Na današnji večerni plenarni seji pod predsedstvom šefa sovjetske delegacije Vjačeslava Molotova je govoril prvi šef jugoslovanske delegacije Edvard Kardelj, ki je izjavil:

Gospod predsednik, gospodje delegati!

Jugoslovanska delegacija želi postaviti samo nekaj glavnih vprašanj iz argumentacije, ki jo je podala v komisijah za obrambo svojih predlogov.

Jugoslovanska delegacija je že večkrat omenila, da njena zahteva, t. j. zahteva Federativne ljud-

ske republike Jugoslavije, glede Trsta in Julijske krajine ni slučajna zahteva, ki bi jo postavila Jugoslovija šele sedaj, izkoriščujoč položaj zmagovalne države, pač pa je to cilj dolgotrajne borbe naših narodov za osvoboditev in zedinjenje, borbe, ki je dobila polni polet in jasne oblike že v začetku XIX. stoletja. Osvobodilno gibanje ljudstva Julijske krajine pa zavzema v tej borbi že od samega začetka poseben položaj. Naše narode je zadel grenka usoda, da so morali plačati vsak korak svoje svobode in vsako ped svoje lastne zemlje večkrat s krvjo.

Toda niti to načelo ni bilo pošteno izvedeno, kajti tudi po tej črti ostane mnogo več Jugoslovianov pod Italijo kakor pa Italijanov pod Jugoslavijo.

Nekateri nam ugovarjajo, zakaj se toliko vztrajamo zaradi »nekaj kvadratnih kilometrov ozemlja«, v resnici pa gre za središča neke življenjske celote, ki ima v njih svoja ekonomska, politična in kulturna pljuča. Gre za to, da je celoten narod popolnoma odsekan od svojega morja.

Drugi nas zopet v zanosu pozivajo, naj ne zahtevamo novih ozemelj, ker izziva to vojne, toda oni se ne vprašajo, za kaka in čigava ozemlja gre, ker bi videli, če bi postavili vprašanje tako, da ne zahtevamo tujih ozemelj mi, ampak Italija.

Tretji nas zopet z viška pripričujejo, da je za narode povsem vseeno, na kateri strani meje živijo, glavno je le, kako živijo. Zato ti ljudje tudi tako velikodušno prodajajo desetine Jugoslovianov Italiji. Namestu odgovora na tako teorijo, se bom rajši oprl na profesorja oxfordskega vseučilišča

Taylorja, ki je mnogo prej, ko so prisle na dan na tej konferenci omenjene laži protinacionalistične »videje«, tako-le pisal: »Ti spori glede mej so visokomislecim Angležem zelo neokusni. Meje — tako nam pripovedujejo — naj postanejo manj važne, narodi naj ljubijo eden drugega in tudi naj ne skrbijo več za to, na kateri strani meje bodo živeli. Edino na ta način bodo občutili visokomislecji Angleži, da ta vojna ni bila zaman. Na ta način bi morali ostati Jugoslovani zaradi angleške občutljivosti pod italijansko oblastjo, krivice bi morale ostati (razen seveda, če gre za nemške in italijanske interese), naši zavezniki pa bi morali biti žrtvovani zaradi naših sovražnikov. Brez dvoma bi morale postati meje manj važne, brez dvoma bi morali narodi ljubiti drug drugega in brezdvomno so nacionalni spori, neprijetni, ker preprečujejo pot k blagostanju, toda teh sporov ni mogoče odstraniti s pobožnimi opozorili. Najprej popravite meje, potem pa lahko pričakujete, da bodo postale manj važne.« Tako pravi profesor Taylor.

Federativna ljudska republika Jugoslavija brani čast svojih narodov in zato ne bo nikoli pristala na tako žaljivo obveznost. Tako obveznost je popolnoma nepotrebna, če gre za Jugoslavijo. Jugoslavija ne odklanja tega zaradi tega, ker morda ne bi bila pripravljena zavarovati človeških in temeljnih svobodnjaških pravic svojih prebivalcev — saj je njena ustava dokaz, da je to že storila — ampak zaradi tega, ker odreja moralno pravico vsiljevanja takih obveznosti onim državam, ki bi jih pr-

venstveno morale same sprejeti in izvesti.

Jugoslavija, — ena izmed onih redkih dežel, ki daje svojim narodnostnim manjšinam vse pravice, — načelno odklanja možnost, da bi ji vsiljevali kakršne koli notranje politične obveznosti. Pri tem pa ni bilo morda dobro vprašati razne kolonialne in nesvobodne narode, morda črnce in Indijce glede nekaterih demokratičnih dežel, če morda ne bi bilo koristno, da se naložijo tem deželam take obveznosti? V evangeliju je rečeno: »V bratovem očesu vidiš iver, bruna v svojem pa ne.«

Krivično stališče mirovne konference proti Albaniji

Dotakniti se hočem še nekega vprašanja, ki pa se ne tiče moje dežele, je pa vprašanje časti in pravičnosti te konference. To je vprašanje Albanije.

Vsi poskusi jugoslovanske in nekaterih drugih delegacij, da se prizna Albaniji pravica zedinjene in združene nacije glede pravic in obveznosti te mirovne pogodbe, so bili tukaj zavrnjeni. Albaniji so tudi odrekli pravico do reparacij. To stališče ni v soglasju s sodelovanjem Albanije v vojni kot zavezniške dežele, niti z žrtvami albanskega naroda in niti s stališčem, ki so

ga zavzemale v času vojne mnoge države do Albanije. To stališče si lahko razlagamo samo kot namero, da se izvrši pritisk na malo in južno deželo.

Kar se tiče vseh drugih odločitev in predlogov, sprejetih ali pa postavljenih v komisijah, odnosno v plenumu konference, si pridružuje jugoslovanska delegacija pravico, da zavzame v tem pogledu jugoslovanska vlada končno stališče glede na to, kako bodo rešena temeljna vprašanja, ki posebno zanimajo naše narode.

Positivni uspehi mirovne konference

Če vzamemo konferenco kot celoto, potem lahko rečemo, da je dosegla važen uspeh:

Oni, ki so upali, da bo postala ta konferenca orodje za razveljavljanje pozitivnih sklepov Sveta ministrov za zunanje zadeve, nadaljevali, ki so hoteli dokazati s to konferenco, da je Svet ministrov nepotreben, in končno oni, ki so hoteli pokopati na tej konferenci pravičnega veta, so doživeli neuspeh. Pokazalo se je, da je sprejel v resnici pozitivne sklepe v korist miru ravno Svet ministrov za zunanje zadeve prav zaradi tega, ker morajo biti sprejeti sklepi v Svetu mi-

nistrov soglasno. Ni dvoma, da je to resen uspeh, ki bo imel blagodejen učinek na odnose med narodi.

Toda izven tega okvira ni mogoče reči, da bi bila konferenca koristna za izgradnjo miru in sodelovanja med narodi. Nasprotno, konferenca je pričela napadati ravno pozitivne sklepe Sveta ministrov. Podrobnejša analiza sprejetih predlogov kaže, da je vnesla konferenca v načrte pogodb več negativnega, kakor pa je prinesla pozitivnega glede odstranjevanja nesporazumov in nadaljnega pozitivnega razvoja predlogov Sveta ministrov.

Napake in pomanjkljivosti mirovne konference

Poleg tega opozarja jugoslovanska delegacija še na naslednja dejstva:

1. Konferenca je povsem nekompetentno izglasovala postopek, ki je dal že v naprej možnost skupini držav, da vsili svojo voljo drugim državam.

2. Na konferenci čisto ni prevladovala iskrenost. Neiskrenost je preprečila, da bi bila razprava na konferenci stvarna in konstruktivna, kar je povzročilo, da so izgubili stvarni dokazi na tej konferenci čisto vsako veljavo.

3. Značilno je bilo na konferenci to, da večina ni imela želje po sporazumu. Ustvarjeni so bili surovji pogoji diktata, zlasti v zvezi z zahtevami Jugoslavije. Jugoslovanska delegacija je storila v času konference vse, kar je mogla, da bi olajšala možnost sporazuma. Odstopila je od svojih prvotno zahtev in je večkrat predlagala ustanovitve ožjih podkomitejev, da bi našli podlago za sporazum. Vsi ti njeni naporji pa so bili že v naprej odklonjeni. Zaupanje v glasovalni stroj je bilo tako, da večina sploh ni hotela govoriti o sporazumu. Od Jugoslavije so zahtevali, da sprej-

me brez prigovorov in brez kakršne koli izpremembe ta diktat.

4. Razprava v komisijah je bila čisto in sicer prav v najvažnejših vprašanjih, kakor n. pr. v vprašanju jugoslovansko-italijanske meje in meje Trsta površna, čisto formalna in ne da bi podrobneje konkretno razpravljali o materialu. O vrsti najvažnejših vprašanj, kakor je n. pr. statut Trsta ali pa so reparacije, so razpravljali v zadnjem trenutku z največjo naglico in povsem neresno.

Končno mora jugoslovanska delegacija ugotoviti, da je razdelil postopek neke skupine držav na tej konferenci, ki so imele večino, udeležence konference v dva tabora. Mislim, da se lahko veselijo tega samo sovražniki miru in pristaši večerajšnje napadalnosti. Ali lahko smatramo, da je pripomogel tak položaj na konferenci k objektivnosti in pravičnosti sprejetih sklepov? Ali je mogoče smatrati, da govori več ali manj stalno razmerje glasov 14 : 6 glede vseh važnih vprašanj za to, da je bil kriterij te večine pri sprejemanju sklepov objektivnost in pravičnost?

Potrebno je poiskati pravo pot in popraviti napake

Gospodje, mislim, da morajo končno uvideti in razumeti vsi odgovorni ljudje miroljubnih držav, da take metode ne koristijo miru in sodelovanju med narodi. Priznati je treba, da konferenca v tem pogledu ni šla po pravi poti. Sedaj je treba poiskati pravo pot in popraviti napake, ki so bile storjene. Svet ministrov čaka zato težka naloga, ki jo mora brezpogojno izpolniti, če hočemo imeti trdni mir, najti sporazum in popraviti ono, kar je bilo negativnega na tej konferenci.

Jugoslovanska delegacija izkorišča to priliko za zahvalo vsem onim delegacijam, ki so razumele upravičene zahteve narodov Jugoslavije in jih podprle, — zlasti delegaciji Sovjetske zveze.

Jugoslovanska delegacija bi bila srečna, če bi se ta konferenca vsaj v zadnjem trenutku potrudila, da bi bil dosežen dejanski sporazum, ki bi pomenil njen pravi uspeh. Jugoslovanska delegacija meni, da bi bilo to nalogo težko izpolniti brez sodelovanja samih zainteresiranih dežel.

Res je, mnogi med vami ne vedo, kaj pomenijo ruševine vojne. Mnogi izmed vas so iz držav, ki so bile daleč od vojnega opustošenja, toda po naši državi je besnela vojna od vasi do vasi, od mesta do mesta, od hiše do hiše.

Edvard Kardelj na mirovni konferenci

Nobena zapreka ni mogla zatreti volje jugoslovanskih narodov, da se osvobodijo in zedinijo

Ni se tudi zgodilo samo enkrat, da bi jim razne »mirovne konference« ne odvzele tega, kar so si priborili z oboroženo borbo. Na žalost pa med silami, ki so nasprotovale osvoboditvi naših narodov in njihovega zedinjenju, niso bili samo Turki in Nemci, Avstro-ogrski monarhija in Italija, ki se je uvrstila v vrsto imperialističnih lovecev za interesnimi sferami na Balkanu, prav za prav šele v zadnji četrtini XIX. stoletja.

Ne, naši narodi so imeli proti sebi v tej borbi skoraj brez izjeme tuji vladajoče kroge nekaterih držav zapadne Evrope, namreč dežele, ki rade s ponosom poudarjajo svoje demokratične tradicije. Leta 1804. se je pričela dolgotrajna sroška vojna proti turskim zatiralcem. Od tedaj je postala Srbija ognjišče in središče osvobodilne borbe južnih Slovanov na Balkanu. Od takrat pa do danes so prestali narodi Jugoslavije mnogo vojn in vstaj in občutili posledice mnogih mirovniških konferenc, pričenši z Dunajskim kongresom leta 1814. do leta 1815., preko Pariskega kongresa leta 1866., Carigradske konference leta 1862., Bernskega kongresa 1878. in raznih drugih konferenc vse do prve svetovne vojne. Za vse te kongrese in konference je bila stalna in jasna težnja ta, da bi preprečili osvoboditev južnoslovanskih narodov. Vsaka izmed teh konferenc je pomenila razočaranje za narode Jugoslavije in vsaka jim je odvzela vsaj en del njihove zemlje, ki so jo osvobodili z orožjem izpod zatiralec. Toda istocasno ni mogla niti ena izmed teh konferenc ustaviti in zatreti vztrajne volje naših narodov, da se osvobodijo in zedinijo.

In tako se je zgodilo, da se je zrušila kljub tem zaprekam v balkanski vojni 1912—1913 turška nadvlada na Balkanu. Demokratična in narodno osvobodilna gibanja Slovanov v Avstro-ogrski so zadala leta 1918. v vojni oslabilni Avstro-ogrski monarhiji smrtni udarec. Tako je bila ustvarjena Jugoslavija, davni cilj osvobodilne borbe južnih Slovanov, čeprav južni Slovani tudi potem še niso bili svobodni. Splet so se upirale popolni osvoboditvi Slovencev in Hrvatov iste sile. Že v začetku prve svetovne vojne leta 1915. je bil podpisani Londonski pakt, čeprav

je vedela tedaj vsa Evropa, da se borijo južni Slovani v Avstro-ogrski vztrajno, nenehoma in večkrat z orožjem v roki za osvoboditev in zedinjenje s srbskim narodom. Res je, da narodi Jugoslavije niso sprejeli Londonskega pakta, katerega so unicili s svojo borbo, toda leta 1919. in 1920. so vendarle morali doživeti mirovni pogodbi v Saint Germainu in Rapallu, ki sta pustili še kakih 800.000 Slovencev in Hrvatov pod Italijo in Avstrijo. Toda osvobodilna borba našega ljudstva v Italiji se je nadaljevala v vsem obdobju med dvema vojnama in se je pričela spreminjati v oboroženo vstajo že prvega dne, ko se je pričela vojna proti osnim silam. Danes so našli narodi Jugoslavije na tej konferenci in okoli nje ponovno na iste zapreke, ki so jim tudi v preteklosti preprečevale osvoboditev.

V XIX. stoletju je bilo baje nekimi zapadnimi velesilam neobhodno potrebno ohraniti nedotakljivost Turčije, da bi bili tako zavzvojni njihovi vplivi na Balkanu. Iz istih razlogov je bilo takrat tudi potrebno, da se utrudi oblast Avstro-ogrsko na Balkanu, danes pa nam govori, da je iz istih razlogov potrebno braniti imperialistične zahteve Italije, odnosno čuvati nedotakljivost Avstrije.

Toda ta zgodovinski potek nam kaže dve strani istega razvoja. V 140 letih borbe za osvoboditev in zedinjenje, v mnogih osvobodilnih vstajah in vojnah so imeli narodi Jugoslavije iste zapreke in iste nasprotnike svoje osvoboditve. Toda vse te zapreke in mirovne konference niso mogle preprečiti, da ne bi razširjali ti narodi postopno svoje svobode in si pridobivali vse večjo neodvisnost. Jugoslovani ne doživljajo sedaj prvič po junaski in krvavi borbi za svobodo razočaranja zaradi kombinacij mednarodne imperialistične politike, toda oni vedno, da je propadla turško cesarstvo, da je propadla Beneška republika, Madžarska sv. Stefana, Avstro-ogrski, Mussolini in Hitler, osvobajanje Jugoslavije pa se je nadaljevalo preko male Srbije in Črne gore, preko bosanskih vstaj in balkanskih vojn, narodnostnih gibanj v Avstriji, borbe za svobodo v prvi in drugi svetovni vojni ter preko borbe vsega našega ljudstva znotraj in izven mej stare Jugoslavije.

Ni tako silnega in nepremagljivega kakor osvobodilna protimperialistična borba zavednega naroda, ki brani svoje pravice

Ni tako silnega in nepremagljivega v zgodovini kakor osvobodilna in protimperialistična borba zavednega naroda, ki brani svoje pravice in svoj obstanek. Sila, ki izvira iz globine ljudskih množic, je silnejša kakor vsi sklepi za zeleno mizo in vsi poizkusi, da se chrani nekaj, kar ni pravično. Gledajte, gospodje, to so razlogi, ki govori za to, da ta konferenca ali pa katera koli druga konferenca za njo s takimi sklepi, ki hočejo pustiti dele jugoslovanskih narodov pod tujo oblastjo, ne bo le krivična, ker je v nasprotju z moralnimi

obveznostmi, ki jih imajo zavezniki do narodov Jugoslavije, ampak bodo njeni sklepi tudi neučinkoviti in kratkotrajni.

Generacije naših narodov so se vedno nepomirljivo borile za svojo svobodo. Ena generacija je izročala drugi ljubezen do svobode in ji dajala zgodovinske naloge za dosego končne osvoboditve. V tej borbi so se naučili naši narodi vztrajnosti in se ne bojijo žrtve. Naši narodi se zavedajo, da je svoboda pravica vsakega naroda, a narod, ki se bori za pravično stvar, ki je vedno nepremagljiv.

Ker niso hoteli sporazuma, so enostavno izkoristili glasovalni stroj

Jasno je, da so lahko sprejeli tak protidemokratični statut Trsta samo zato, ker niso hoteli sporazuma, ampak so enostavno izkoristili glasovalni stroj.

Isti glasovalni stroj je privedel do nemogočega položaja tudi pojem reparacij. Govorijo o težkem gnotnem položaju Italije, ne upoštevajo pa še težjega položaja žrtve italijanske napadalnosti. Jasno je, da ne dvomimo o tem, da je Italija v težkem ekonomskem položaju, vendar pa postavljamo pri vsem tem vprašanje: Če je skrb ZDA in Velike Britanije za italijansko gospodarstvo iskrena, zakaj ne kažejo istočasno tudi skrb za gospodarstvo opustošene zavezniške Jugoslavije? Večina v komisiji predlaga, naj plača Italija Jugoslaviji 100 milijonov dolarjev odškodnine, to je manj kakor 1% povzročene škode. Jugoslavija ne more pristati na to, tem manj, ker ji vsiljujejo tako bomo odškodnino dežele, ki so si zajamčile z različni ekonomskimi določbami pogodbe z Italijo polno odškodnino.

Da bi videli jasneje, kako izgleda »pravičnost« na tej konferenci, bom navedel samo nekaj števil: Po sprejetih sklepih konference gledé ekonomskih obveznosti Itali-

je, če upoštevamo vse vires teh obveznosti, vstevši vse, kar je Italija plačala ali pa bo plačala zavezniškim deželam, bodo prejele za enega mrtvega: Velika Britanija 38.459 dolarjev, Francija 40.903 dolarjev, Jugoslavija pa 268 dolarjev. Če pa primerjamo te iste vsote z neposredno gnotno škodo na nepremični inmovini, pa dobimo te le odstotke: Francija 139%, Velika Britanija 1130%, Jugoslavija pa 25,50%.

Gospodje, jugoslovanska delegacija nima nič proti temu, če skrbimo vsi za to, da italijansko gospodarstvo ne bo uničeno, toda v tem primeru meni jugoslovanska delegacija za pravično, da prenašamo enako tudi žrtve, ker že menite, da bi bilo »nepravično«, če bi imele prednost one dežele, ki so v vojni največ trpele.

Ne bom navajal vseh drugih krivic, storjenih Jugoslaviji, med katere spada n. pr. žalitev, da vsiljuje avstralsko-ameriški predlog neufemeljeno v čl. 13. pogodbenih obveznosti, da ne sme delati Jugoslovija na svojem ozemlju razlik po rasi, spolu, jeziku, ali veri, kar pomeni obveznost, ki je umestna samo do bivših sovražnih dežel.

Državni kinematografi

LJUBLJANA — UNION: Premiera sovjetskega filma »Vrnitev«... MARIBOR — ESPLANADE: Ameriški film »Mali oglasi«... CELJE — METROPOL: Sovjetski film »Kameniti cvet«...

Mali oglasi

SLUŽBO ISCEO: LESNI MANIPULANT in sprejemalec lesa, razume se tudi na žago... SLUŽBO DOBE: VEČJE INDUSTRIJSKO PODJETJE v bližini Kamnika išče za takojšen nastop sposobno moč...

NOV FILMSKI OBZORNİK V KINU „UNION“
Odhod jugolovanske delegacije na mirovno konferenco
Premiera sovjetskega filma „VRNITEV“
PROIZVODNJA LENFILM 1940.

VAJENCI: VAJENKA bi se rada izučila za šiviljo... ZASLUŽEK: ŠIVILJA sprejme šivanje perila... PRODAJ: NOVO KUHNJO, nerabljeno, ugodno prodam...

ZELEZNI STEDILNIK prodaja Hojs, Gasliška 15... MOSKA OBLEKA, skoraj nova, za sednjo postavo... PLETILNE STROJE in več igel prodam...

VSAK ZAVEDEN ČLAN LJUDSKE MLADINE SLOVENIJE BO NAROCIL LIST »MLADINA«
GLASLO LJUDSKE MLADINE SLOVENIJE
Vabito! Dne 20. X. 1946 ob 9 uri dopoldne bo otvoritev novo preurejene „DIVAŠKE JAME“

Profesorica glasbe: z dolgoletno prakso poučuje v petju, klavirju in vseh teoretičnih predmetih. Prof. Prodan, Celje, Jurčičeva 5, telefon 153.

Večja papirna industrija na deželi: išče za čim prejšnji nastop: 1 RACUNOVODJO, 1 OBRTNEGA KNJIGOVODJO, 1 KORESPONDENTA, PO MOŽNOSTI PRAVNİKA...

Buh Ivana: Umrla je naša dobra mama, stara mama in prababica. Pogreb bo v petek, dne 11. t. m. ob pol 3. uri popoldne...

KUPIM: V KOMISIJSKO PRODAJO SPREJMEM vsakovrstna, samo dobro ohranjena oblačila... Opozorilo! Tov. Turk Anton, roj. 15. septembra 1922, sin Turka Antona, umrlega 23. VII. 1923, in Turk Slave, umrlega 11. V. 1942...

»TOVARIŠ«: JUTRI IZIDE 6. ŠTEVILKA GLASILA LJUDSKE MLADINE SLOVENIJE

ZAHVALA: Iskreno se zahvaljujemo vsem, ki so ob pokopu tragično umrlega našega brata in strica Viktorja Koleše

Smole Ivan: Pogreb bo v petek 11. t. m. ob 15. uri z žal, kapelice sv. Jurija, k Sv. Križu. LJUBLJANA, 9. oktobra 1946.

SIRKOVE METLE: Z DOLGIMI ROČAJI NUDI V PRVOVRSTNI IZDELAVI PO ODOBRENIH CENAH V VELIKIH KOLICINAH TVRDKA BRACA ZIVANOVIC, ZEMUN, ALEKSANDROVA CESTA 4

DR. JIRI BENES: V nemškem suženjstvu. Ljudem, ki so se od lakote in nespretnosti vlačili kakor sence, ni bilo nič drugega več mar kakor samo še jed in spanje.

Smole Ivan: Pogreb bo v petek 11. t. m. ob 15. uri z žal, kapelice sv. Jurija, k Sv. Križu. LJUBLJANA, 9. oktobra 1946.

ZAHVALA: Iskreno se zahvaljujemo vsem, ki so ob pokopu tragično umrlega našega brata in strica Viktorja Koleše

Iščemo knjigovodjo (-kinjo): Z ZNANJEM POENOTENEGA KNJIGOVODSTVA PISMENE PONUDBE NA: PODJETJE ZA RAZDELJEVANJE FILMOV, LJUBLJANA, GREGORČICEVA 27-IV

Državno podjetje »SEMENARNA ZA SLOVENIJO«: Nakup in prodaja SUHIH GOB
oddelek PRECNA ULICA 4, LJUBLJANA (GOSAD) — Telefon šte. 23-29